

DUPĂ 20 DE ANI: SCHIMBAREA ROLULUI CLINIC AL COLANGIOPANCREATOGRAFIEI ENDOSCOPICE RETROGRADE

PITEL E¹, COTONET A², BODRUG R²

¹Clinica Privată ”Sanatate EVP”; ²Spitalul Clinic Republican ”Timofei Mosneaga”, Chișinău, Republica Moldova

Introducere: De la începutul implementării pe scară largă în practica clinică, colangiopancreatografia endoscopică retrogradă (CPGER) a devenit o tehnică diagnostică valoroasă, deși unii și-au exprimat îndoilei cu privire la fezabilitatea și rolul acesteia. CPGER a primit un impuls prin dezvoltarea aplicațiilor sale curative, în special sfincterotomiei endoscopice (STE) la mijlocul anilor 1970 și stentării biliare (SB) puțin mai târziu.

Scopul lucrării a fost de a estima evoluția și rolul actual al CPGER în patologia căilor biliare.

Materiale si metode: În perioada 2011-2015, CPGER a fost efectuată la 410 pacienți cu manifestări clinice ale patologiei ducturilor biliare la Spitalul Clinic Republican. Femei au fost 249, bărbați - 161. Vârsta pacenților a variat de la 18 la 92 de ani, în medie $60,1 \pm 0,7$ ani. Grupul de control a inclus 784 pacienți cărora li s-a efectuat CPGER pentru patologia biliară în același spital la mijlocul anilor 1990.

Rezultate: Comparația grupurilor istoric și curent a evidențiat o scădere statistic semnificativă în cazurile de coledocolitiază (63% vs 40,9% respectiv, $p < 0,01$), stenoza benignă a papilei Vater (14% vs 8,8%, $p < 0,01$), sporirea practic de trei ori a patologiei maligne a ducturilor biliare sau zonei periampulare (6,1% vs 15,7%, $p < 0,01$). La 16,8% dintre pacenții din grupul istoric, CPGER nu a evidențiat nici o patologie biliară ($p < 0,01$ cu date din grupul curent). Proportia CPGER curative cu STE, drenaj sau SB a crescut de la 83,1% în grupul istoric la 99,3% în grupul curent ($p < 0,01$).

Concluzii: În absența scanării cu rezonanță magnetică și computerizată, CPGER a reprezentat metoda diagnostică decisivă pentru patologia biliară 20 de ani în urmă. Scăderea proporției pacenților cu afecțiuni benigne (coledocolitiază, stricturile distale ale ductului biliar comun) trebuie explicată printr-o decizie mai precoce și mai usoară în favoarea tratamentului chirurgical al litiaziei biliare, datorită accesibilității crescute a colecistectomiei laparoscopice. Obstrucția biliară malignă este rezolvată din ce în ce mai frecvent prin metode minim-invazive, incluzând SB, asociate cu o reducere semnificativă a morbidității și mortalității.

Cuvinte cheie: obstrucție biliară, CPGER, sfincterotomie endoscopică, stentare biliară

AFTER 20 YEARS: CHANGING THE CLINICAL ROLE OF ENDOSCOPIC RETROGRADE CHOLANGIOPANCREATOGRAPHY

Introduction: Since the beginning of its widespread introduction into the clinical practice, endoscopic retrograde cholangiopancreatography (ERCP) has become a valuable diagnostic technique, although doubts were expressed about its feasibility and role. ERCP was given a boost by development of its therapeutic applications, notably biliary endoscopic sphincterotomy (EST) in the mid-1970s and biliary stenting (BS) a little later.

Aim of the paper was to estimate the evolution and current role of ERCP in pathology of the bile ducts.

Materials and methods: In the period of 2011-2015, ERCP were performed in 410 patients with clinical manifestations of bile ducts pathology at the Republican Clinical Hospital. Women were 249, men - 161. The age of patients ranged from 18 to 92 years, averaging $60,1 \pm 0,7$ years. The control group was presented by 784 patients who had received ERCP in the same hospital in the mid-1990s, also for biliary pathology.

Results: Comparison of the historical and current groups revealed a statistically significant decrease in cases of choledocholithiasis (63% vs 40.9% respectively, $p < 0,01$), benign stenosis of papilla Vater (14% vs 8.8%, $p < 0,01$), and almost threefold increase in malignant pathology of the biliary ducts or the periampular zone (6.1% vs 15.7%, $p < 0,01$). In 16.8% of patients in the historical group, ERCP did not reveal any biliary pathology ($p < 0,01$ with data in the current group). The proportion of therapeutic ERCP accompanied by EST, drainage or BS increased from 83.1% in the historical group to 99.3% in the current group ($p < 0,01$).

Conclusions: In absence of computed and magnetic resonance scans, ERCP was the decisive diagnostic method for biliary pathology 20 years ago. The decline in the proportion of patients with benign conditions (choledocholithiasis, distal common bile duct strictures) should be associated with an earlier and easier decision for surgical treatment of cholelithiasis, due to improved accessibility of laparoscopic cholecystectomy. Malignant biliary obstruction is increasingly resolved by mini-invasive methods, including BS, accompanied by significant reduction in morbidity and mortality.

Key words: biliary obstruction, ERCP, endoscopic sphincterotomy, biliary stenting

SCREENING METHODS FOR EARLY DETECTION OF COLORECTAL CANCERS AND POLYPS

PONEDELKOV VV, LUKYANCHUK RM

Leningrad Regional Oncology Dispensary, Saint Petersburg, Russia

Introduction: According to a report by the International Agency for Research on Cancer (IARC), in 2019 around 18.1 million new cases of cancer were recorded worldwide. In Russia due to the underdevelopment of early diagnosis, the detection of cancer often happens too late, only in the 3rd and 4th stages. In Russia the incidence of colorectal cancer is increasing. In the structure of malignant tumors, colorectal cancer is the 3rd in terms of incidence and 2nd in mortality. CRC ranks second in mortality from malignant neoplasms among men and women. Most often, CRC arises from colon adenomas, and in some cases in patients with hereditary polyposis syndromes.

Methods and materials: Screening takes place in the overall program, which includes: primary prevention (diet, lifestyle), timely examination with the use of colonoscopy (where available and corresponds to the level of the screening program) in patients with positive screening results and timely treatment (polypectomy, surgery).

Results: Modern screening centers should have devices with the maximum resolution (electronic endoscopy in HD format). For more clear details and more accurate differentiation of the tumor, virtual chromography allows to detect blood vessels and other tissue structures in the narrow-spectrum zone without the application of dyes. The zoom-endoscopy method is based on a change in the

focal distance between the lenses at the distal end of the device.

Conclusions: Modern treatment of colon tumors includes: CSP (Cold snare polypectomy), HSP (Hot snare polypectomy), EMR (Endoscopic mucosal resection), ESD (Endoscopic submucosal dissection), FTRD (Full-thickness resection). Every year In Oncology Dispensary of Leningrad Regional, more than 10 thousand outpatient examinations and more than 400 endoscopic inpatient operations are performed.

Keywords: modern treatment, screening, colorectal cancers

INFECȚIILE ANAEROBE NECLOSTRIDIENE GRAVE LA PACIENTII CU COMORBIDITĂȚI SEVERE

POPA V, REVENCU S, BESCHIERU E, CIOBANU M, EREMIȚA GH, ZĂNOAGA M, USATII A

Catedra Chirurgie nr.1 „Nicolae Anestiadi”, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie ”Nicolae Testemitanu”, Spitalul ”Sf. Arhanghel Mihail”, Chișinău, Republica Moldova

Introducere: Infecția necrotico-gangrenoasă expansivă continuă să fie o problemă severă chirurgicală prin tratamentul dificil și mortalitate înaltă.

Material și metode: Studiul vizează 60 pacienți cu afectarea țesuturilor moi tratați în perioada 2006-2016. Repartiție pe sex: barbați-22, femei-38, cu vîrstă cuprinsă între 26 și 71 ani. Durata medie de tratament a constituit 14.9 zile. Morfologic s-au stabilit: fasceite (13), flegmoane (26), gangrene gazoase (5), pantisulite (7), abcese (9). În structura comorbidităților a predominat diabetul zaharat. Flora patogenă combinată a fost stabilită în 30% cazuri. Antibioticoterapia a vizat atât flora aerobă cât și flora anaerobă constituind o asociere a 2-3 preparate. Intervenția primară a constat în debridarea largă, necrectomii până la țesuturile viabile, urmate de debridări ulterioare sub anestezie generale.

Rezultate: Vindecare completă prin suturi tardive secundare s-a efectuat la 36 pacienți. Defecți cutanate cu plastii ulterioare la 7 pacienți. Evoluția postoperatorie în secția ATI (anestezie și terapie intensivă) prin sindromul MODS (Sindrom de disfuncție multiplă de organe) instalat s-a înregistrat la 12 pacienți, cu o durată de AFLARE în secția ATI de 4,3 zile. Mortalitatea a constituit 5 cazuri (11,7%), cauza nemijlocită fiind MODS septic.

Concluzii: Infecțiile necrotico-gangrenoase grave survin la pacienții cu tare asociate, imunocompromiși, cu predominantă în diabetul zaharat, patologia cardio-vasculară, hepato-renală. Tratamentul chirurgical trebuie să includă operația primară radicală, urmată de reintervenții seriate obligatorii. Antibioticoterapia contemporană completează tratamentul chirurgical. Succesul tratamentului depinde de stabilirea precoce a diagnosticului, agresivitatea debridărilor chirurgicale și de aplicarea tratamentului complex în secția ATI.

Cuvinte cheie: flegmonul expansiv, infecțiile anaerobe neclostridiene, fascea necrozantă.

NONCLOSTRIDIAL ANAEROBIC INFECTIONS TO PATIENTS WITH SEVERE COMORBIDITIES

Introduction: Extensive necrotic-gangrene infection continues to be a severe surgical problem due to its difficult treatment and high mortality.

Materials and methods: The study covers 60 patients with soft tissues damages treated between 2006-2016. Distribution by gender: male-22, female-38, aged 26 to 71 years. The average duration of treatment was 14.9 days. Morphological findings have been established: fasciitis (13), phlegmons (26), gas gangrenes (5), pantisulitis (7), abscesses (9). Diabetes prevailed in the structure of comorbidities. The combined pathogenic flora was established in 30% of cases. Antibiotic therapy targeted both aerobic flora and anaerobic flora, constituting an association of 2-3 medicines. Primary intervention consisted of extensive debridement, necrectomy to viable tissues, followed by subsequent debridements under general anesthesia.

Results: Complete healing with secondary late sutures was performed in 36 patients. Skin defects followed by cutaneous scarring in 7 patients. The postoperative progression in the ATI (anesthesia and intensive care) department through MODS (Multiple Organ Dysfunction Syndrome) syndrome was recorded in 12 patients with a duration of 4.3 days in the ATI department. Mortality - 5 cases (11.7%), the septic MODS being the direct cause.

Conclusions: Severe necrotic-gangrenic infections occur in patients with associated, immunocompromised, predominantly diabetic, cardiovascular, hepato-renal pathology. Surgical treatment should include the primary surgery, followed by compulsory repeated interventions. Contemporary antibiotic therapy completes surgical treatment. The success of treatment depends on the early diagnosis, the aggressiveness of surgical debridements, and the complex treatment in the ATI department.

Key words: expansive phlegmon, non-clostridial anaerobic infections, necrotizing fasciitis.

PANSAMENTUL BIODEGRADABIL DIBUCCELL ACTIVE ÎN TRATAMENTUL ULCERELOR TEGUMENTARE CRONICE – EXPERIENȚA CLINICII

VERMEIUC O², POSTICA ANA¹, MANICA ST², SCERBATIUC-CONDUR CORINA¹, ROTARU M¹, ROJNOVEANU GH¹

¹Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemitanu”, ²IMSP Institutul de Medicină Urgentă, Chișinău, Republica Moldova

Introducere: Ulcerelor trofice tegumentare reprezintă o entitate clinică comună, cu o frecvență de cca 0,3% în rândul populației adulte. Tratamentul este de durată, frecvent cu eficiență scăzută și grad înalt de recidivă, necesitând abordare multidisciplinară.

Scop: Evaluarea eficienței utilizării pansiamentului biodegradabil *DibuCell Active* în tratamentul ulcerelor tegumentare cronice.

Material și metode: A fost efectuat studiu prospectiv pe 14 pacienți cu ulcere trofice cronice, internați în secțiile Chirurgie septico-purulentă și Vasculară ale IMSP IMU pe perioada anului 2019. Criteriile de selecție a pacienților: dimensiunile ulcerului >2cm², absența